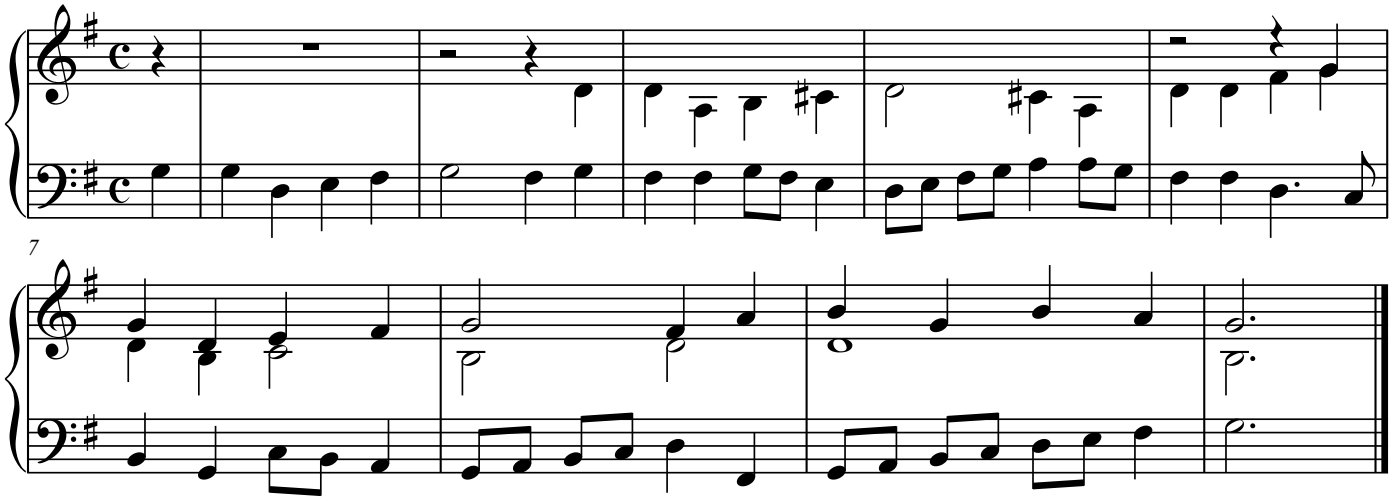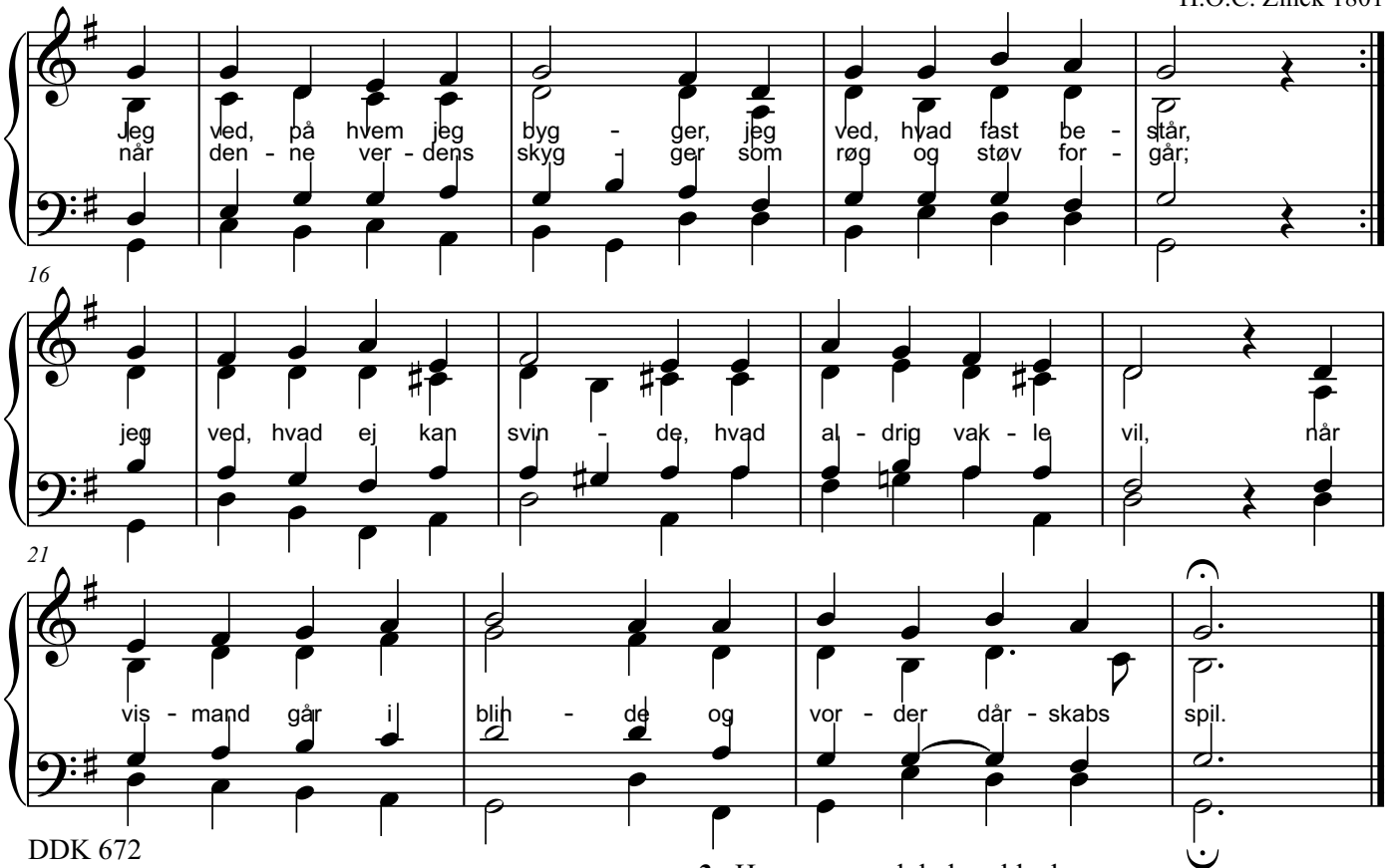Jeg ved på hvem, jeg bygger DDK 276

Hans Mikkelsen

Jeg ved på hvem, jeg bygger

H.O.C. Zinck 1801

DDK 672

1. Jeg ved, på hvem jeg bygger,
jeg ved, hvad fast består,
når denne verdens skygger
som røg og støv forgår;
jeg ved, hvad ej kan svinde,
hvad aldrig vakle vil,
når vismand går i blinde
og vorder dårskabs spil.

2. Det er den demantklippe,
der trodser magt og list,
den hånd, der ej vil slippe,
det er min Herre Krist;
hans Ånd er livets kerne,
hans ord kan aldrig dø,
han er den faste stjerne
på tankens vilde sø.

3. Han, som med dødens klæde
kun blev i graven lagt
for atter frem at træde,
til herlighed opvakt,
han har min synd forsonet,
hans død mig gjorde fro,
hans nåde har mig kronet,
han skænked mig sin tro.

4. Jeg ved, på hvem jeg bygger,
jeg ved, hvad fast består,
når denne verdens skygger
som røg og støv forgår;
selv i min dødningskjorte
det kan mig røves ej,
højt over Himlens porte
det smykke skal min vej.

E.M. Arndt 1819. A. Knapp 1837.
Carsten Hauch 1840.